

KANADAS LATVIEŠU KATOĻU APVIENĪBA

Latvian Catholic Association in Canada

34 Edenvale Crescent, Etobicoke, ON., Canada M9A- 4A4 * Tel.: 416 - 244- 4576 * Fax: 416 - 244-1513

E-mail: vil.mil@rogers.com

Dievam un Tēvijai

VĒSTĪS

2016. gada Lieldienās

Māra Ozola

Mans Lieldienu prieks

Mans Lieldienu prieks nav samtainie pūpoli,
Krāsainas olas, zaķi vai šūpoles.
Tas -- tikai spēles un neskaidras jūtas, Nekam uz
kurieni cilvēks ko sūta.
Mans Lieldienu prieks ir ticības taka,
Jēzus, kas dzīvības atslēgas nes.
Tie uzvaras vārdi, ko Pestītājs saka,
Ir patiesās Lieldienu gaviles.
Viņš mira, lai glābtu mūs visus no grēka,
Un augšāmcēlās Visaugstākā spēkā:
"Es nomiris biju, bet, redzi, Es dzīvs!
Un dzīvība katram, kas Glābējam tic."

Priecīga ir mums šī diena -- šodien Kristus augšāmcēlies, alleluja, alleluja !

Priecīgas Lieldienas

Vēstis lasītājiem

novēl

KLKA VALDE

KLKA VALDE

Vilis Mileiko, MD

Priekšsēdis
34 Edenvale Crescent
Etobicoke, ON., M9A - 4A4
Tel.: 416 - 244 - 4576
Fax: 416 - 244 - 1513
vil.mil@rogers.com

Valija Zaks

Sekretāre
50 Chapman Road
Etobicoke, ON., M9P-1E5
Tel.: 416 - 245 - 2161

Kornelija Zariņa

Kultūras daļas vadītāja
53 Haliburton Avenue
Etobicoke, ON., M9B-4Y5
Tel.: 416 - 239 - 3852
zarins@scm.ca

Vilis Miklasevičs

Valdes loceklis
sevišķiem uzdevumiem
98 Pine Crest Road
Toronto, ON., M6P-3G5
Tel.: 416 - 767 - 8143
vikimiki@hotmail.com

Silvija Aveniņa

Valdes locekle
103 Chartwell Road,
Etobicoke, ON., M8Z-4G8
Tel.: 416 - 766 - 9865
savenin@thestar.ca

Kristīne Lorberga

Valdes locekle
73 North Heights Road
Toronto, ON., M9B - 2T7
Tel.: 416 - 626 - 7262
kristineal@msn.com

Pēteris Šķēris

Valdes loceklis
5532 Whistler Crescent
Mississauga, ON., L4Z 3R7
Tel.: 905 -- 890 - 6443
peter.skeris@rogers.com

t. Rinalds Stankēvičs MIC, Viļānu draudzes prāvests.

KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS SVĒTKU PĀRDOMAS.

Mani mīļie brāļi un māsas ticības ceļā!

Kas ir cilvēces lielākais ienaidnieks? Atbilde uz šo būtisko jautājumu lielā mērā ir atkarīga ne tikai no konkrētā cilvēka dzīves vērtību skalas, bet arī no dzīves pieredzes un nodzīvotajiem dzīves gadiem.

Kāds varētu teikt, ka šajā sarežģītajā pārmaiņu laikā tas ir bezdarbs. Un tiešām, varam piekrist, ka grūti ir mierīgi dzīvot bez darba un regulāriem ienākumiem, nespējot atbilstošā līmenī rūpēties par savu un savas ģimenes izdzīvošanu. Šāda veida problēmas skar un joprojām piedzīvo daudzas Latvijas ģimenes, kuras bija spiestas doties prom no Dzimtenes svešās pasaules malās meklēt ikdienišķo maizi sev un savai ģimenei. Taču bieži jauna darbavieta un atalgojums ir sākums jaunam posmam kāda cilvēka vai kādas ģimenes dzīvē (jautājums paliek – vai dzīvojot svešatnē tautiešiem pietiek drosmes un laika rūpēties arī par garīgo dzīvi).

Kāds varbūt teiks – slimība un dažādas veselības problēmas. Un arī šādam pieņēmumam mēs varam piekrist. Slimnieki ir bijuši un, liekas, vienmēr būs mūsu vidū. Svētajos Rakstos atradīsim daudzus fragmentus par to, kā slimnieki Vecajā un Jaunajā derībā meklēja Dieva un cilvēku palīdzību savās slimībās un vecuma, nespēka brīžos. Cik es atceros savu dzīvi no bērnības līdz šim brīdim, vienmēr kāds mūsu ģimenē, draugu un paziņu vidū slimoja, vai tagad draudzē slimo. Vai tā tas nav katra mūsu dzīvē? Kalpojot Viļānu draudzē un rūpējoties katru nedēļu par Viļānu slimnīcas pacientiem vai arī katru mēnesi vadot dievkalpojumus Viļānu baznīcā Lurdas Dievmātes godam nodomā par slimniekiem un viņu veselību, sastopos ar slimiem un gados veciem cilvēkiem. Taču viņu ticība un lūgšanas spēks, kā arī Svēto Sakramentu žēlastība nemitīgi dara brīnumus viņu dzīvē. No gados veciem un slimiem cilvēkiem mēs varam mācīties kā izdzīvot savu dzīvi visā tās pilnībā, arī vecumā...

Varbūt kāds no jums, mani mīļie, nosauksiet kādu citu lietu vai cilvēku uzskatot to par savas dzīves vislielāko ienaidnieku. Taču es esmu pārliecināts, un to pierāda pasaules vēsture, ka vislielākais mūsu ienaidnieks ir un paliek nāve. Tieši tāpēc jau cilvēki nemitīgi ir meklējuši (un meklē joprojām) nemirstības zāles. Kādreiz cilvēki gāja ne tikai pie ārstiem, bet arī pie izciliem domātājiem un filozofiem, lai saņemtu atbildi uz šo jautājumu – kas man ir jādara, lai es dzīvotu mūžīgi. Šie domātāji sniedza atbildes, bet.. pēc kāda laika arī viņi paši nomira – nāve uzveica arī viņus. Un tā cilvēki atkal no jauna meklēja atbildes par mūžību un nemirstību pie citiem...

Lasot Jauno Derību, mēs atradīsim daudzus fragmentus, kur

ļaudis ierodas pie Jēzus ar šo jautājumu – Kungs, kas man ir jādara, lai es sasniegtu mūžīgo dzīvi? Citiem vārdiem sakot – kas man ir jādara, lai nāve nevarētu svinēt manī savu uzvaru? Jēzus šiem svētceļniekiem sniedza bezgala skaistas atbildes. Piemēram: „Kas ēd manu miesu un dzer manas asinis, tas paliek manī un es viņā, un es viņu piecelšu pastarā dienā”.

Lielajā Piektdienā Jēzus mirst pie krusta, un mācekļi piedzīvo vilšanos – bet viņi taču tā cerēja, ka Jēzus atpestīs pasauli un izmainīs šīs pasaules kārtību attiecībā uz nāvi (par to varam lasīt Jēzus tikšanās aprakstā ar mācekļiem ceļā uz Emmausu jau pēc Augšāmcelšanās).

Lieldienas. Kristus Augšāmcelšanās svētki. Uzvaras pār cilvēces lielāko ienaidnieku – nāvi, svētki. Tieši tāpēc arī Kristus Augšāmcelšanās svētki dāvā katram cilvēkam šo pārdabisko un cilvēka dvēselei nepieciešamo gaismu ceļā uz Mūžīgo Dzīvi un arī mūsu Augšāmcelšanos.

Baznīca jau gandrīz divus tūkstošus gadus pasaulei sludina šo patiesību ne tikai par mūžīgo dzīvi, bet arī par to, kā to sasniegt un iemantot. Tā nav utopija vai nerasniedzams mērķis. Tā ir realitāte un Dieva dāvana katram no mums, mīļie! Tāpēc arī Baznīcas ir atvērtas katru dienu, katru dienu tiek sludināts Dieva Vārds, katru dienu tiek daļti Svētie Sakramenti.

Mūsdienu cilvēcei, kura bieži ir attālinājusies un aizmirsusi par nāvi, arī šodien šī Labā Vēsts ir vajadzīga. Turpinās pāvesta Franciska izsludinātais ārkārtas Jubilejas Gads – Dieva Žēlsirdības gads Baznīcā, kurš no vienas puses mums atgādina patiesību par Dievu kā Žēlsirdīgo Tēvu, bet no otras puses mums atgādina mūsu pienākumu līdzināties Dievam ar saviem žēlsirdības darbiem attiecībā uz tuvāko dvēseli un miesu.

No sirds novēlu visiem Jums svētīgus Kristus Augšāmcelšanās svētkus, Svētā Gara piepildītas šīs svētku dienas, kā arī Dievmātes palīdzību mūsu ceļā uz pestīšanu. Lai Dievs atļauj katram no mums dzīvot tā, lai arī mūsu lielāko ienaidnieku – nāvi, Dievs uzvarētu, pateicoties Jēzus Kristus uzvarai un mūsu patiesai vienotībai ar viņu.

P.S. Par visiem Jums, mīļie, svinēšu Sv. Misi Viļānu baznīcā Kristus Augšāmcelšanās svētkos, 2016. gada 27. martā plkst. 9.00.

*

ŠOGAD IR AGRAS LIELDIENAS. KĀPĒC ?

Savā laikā radās daudz strīdu par to kad svinēt Lieldienas, tāpēc 325. gadā Nicejas koncils nolēma, ka kristiešu Lieldienas nebūtu svinamas vienā laikā ar jūdu svētkiem, bet gan atzīmejamās svētdienā pēc pavasara pilnā mēness. Ja pilnais mēness sakrīt ar svētdienu, tad visagrākās Lieldienas var būt 22. martā un visvēlākās -- 25. aprīlī. Šogad Lieldienas svinam 27. martā, nākošgad tās būs 16. aprīlī.

*

PELNU DIENA

Pelnu diena iezīmē grēku nožēlošanas un gavēņa laika sākumu un beidzas ar ciešanu nedēļu. Šis laiks ilgst 40 dienas un simbolizē tās 40 dienas, ko Jēzus pavadīja tuksnesī. Pelnu dienas nosaukums atvasināts no senas baznīcas tradīcijas: toreiz grēku nožēlotāji gavēņa laika sākumā uzvilka grēku nožēlošanas tērpu un tika apkaisīti ar pelniem. Pelni atgādina par cilvēka dzīves pagājību un simbolizē arī to, ka vecajam jāaiziet, lai tā vietā varētu rasties kaut kas jauns. Ar pelnu krustu uz pieres kristieši parādīja, ka viņi ir gatavi nožēlot grēkus un atgriezties. Ar to viņi atzīst, ka kristiešiem krusts un nāve nenozīmē beigas, bet gan mūžīgas dzīves sākumu pie Dieva. Agrāk visu gavēņa laiku drīkstēja būt tikai viena maltīte

dienā un tika ievērots ļoti stingrs gavēnis. Tagad ir iespējamās dažādas atturības formas, kā piemēram, atteikšanās no alkohola, saldumiem un cigaretēm, pārmērīgas ēšanas un preču pirkšanas, kā arī atteikšanās no televizora skatīšanās un pārvietošanās ar auto.

*

KAS IR PALMU SVĒTDIENA ?

Palmu svētdiena (latīniski Palmarum) savu nosaukumu ir ieguvusi no palmu zariem, kas šajā svētdienā katoliskajās baznīcās tiek svētīti. Pie mums, kur palmas neaug, to vietā svētī pūpolus, kas ir pirmie pavasara vēstneši. Tāpēc latvieši šo svētdienu sauc par Pūpolu svētdienu jeb Pūpolnīcu.

Pūpolu svētdiena ievada Lielo jeb Svēto nedēļu ar Zaļo Ceturtdienu, kad tika likti pamati Svētajam Vakarēdienam, Lielo Piektdienu ar krustā sišanu, Kluso sestdienu un pašām Lieldienām, kad svin Kristus Augšāmcēlšanos.

*

Ikviena diena ir dārga Dieva dāvana.

Jānis Valtervitenheims

KRISTUS PATIEŠĀM AUGŠĀMCĒLIES!

Cik gan daudz mums katram nozīmē šie vārdi? Tik cik mēs esam pietuvojušies Viņam ar savu mīlestību." Bez manis jūs nekā nespējat darīt", tā kādreiz paskaidroja Kristus. To mēs saprotam tikai bieži paejot gadiem, tā ir mūsu dvēseles ceļa gaisma, kas mūs tuvina Kristus augšāmcēlšanās brīnuma izpratnei. Dzīves gadi parāda mums, ka tikai augšāmcēlšanas mums dos īsto izpratni par Dieva varenību, un šis dvēseles spēks nosprauž Dieva nolikto ceļu mūsu dzīvē. Būdam bezgala labs, Dievs izraudzīja cilvēku pārdabiskam mērķim -- tādām dievišķās bagātības līdz lietojumam, kas pilnīgi pārspēj cilvēcisko izpratni. Patiesība par Kristus augšāmcēlšanos guldīta pašos kristietības pamatos. Šo faktu apstiprina visas ticības apliecības un agrīnās Baznīcas dokumenti. Tāpēc racionālisms mēģina to noliegt. Kristus ir cēlies no mironiem pats ar savu spēku, Vārda spēku, kas ar Tēvu un Svēto Garu iedarbojās uz mūsu Kristus miesu un dvēseli. Kaps bija tukšs, neskatoties uz apsardzi, kas bija nolikta pie kapa. Nāve ir dzīves realitāte tāpat kā augšāmcēlšanās, un kā reiz viens mūks rakstīja, ka tikai ļoti garīgs cilvēks var priecāties redzot aizejam nāvē, sev tuvu ticīgu cilvēku. Tie ir grūti izprotami vārdi un šķiet pat ļoti smagi. Tai ir jābūt lielai ticībai un mīlestībai Dievā. Kā Viņš cēlās augšā no mironiem, tā mēs celsimies augšā no mūsu grēkiem (Rom. 15,20; Fil. 3,21). Dārgie latvieši, kurus dzīve un laiks ir nolīcis tālumā no mājām dzimtajā Latvijā, tālumā no savām tautas saknēm, domāju, ka daudz stiprāka Dieva žēlastība nāks jūsu dvēselē ar šo augšāmcēlšanās prieku. Jūs daudz vairāk saprotat, kas ir tēva mājas, kas ir Debesu Tēva mājas. Lai šī dvēseles noskaņa dod jums vairāk prieka un mīlestības spēka šajās Kristus Augšāmcēlšanās dienās un turpmākajā laikā, ko Dievs savā žēlastībā mums visiem dāvā. Priecīgus Kristus augšāmcēlšanās svētkus jums un jūsu ģimenēm Ticībā, Cerībā un Mīlestībā, kurā Dievs mums dod visu lietu saprašānu.

*

Māra Ozola

KĀ LAI TEV PATEICOS ?

Kā lai Tev pateicos, mans Dievs, par visu, ko Tu dod
 Bez mēra un bez mitas ?
 Par Tavu sauli, kas pār dienām staro,
 Par Tavām zvaigznēm, kurās naktis mirdz,
 Par uguns siltumu, par ūdens veldzi,
 Par ziedu krāšņumu, kas mūsu rokās plaukst,
 Par auglību, kas zemes bērņus baro.
 Tas ir Tavs spēks, kas liek vēl sirdij pulsēt,
 Tā Tava dzīvība un Tevis dāvāts laiks !
 Es acis paceļu un redzu : Debess logi
 Ir atvērti, lai zemei veltes plūst
 Es sirdi atveru un jūtu: NĒ !
 Ne Tavas dāvanas, bet Tu , Dievs, pats,
 Tu esi Tas, kā tuvums svētī mūs.
 Tu mūsu laime, bagātība, prieks,
 Tu, mīlestības Dievs !

Kā lai Tev pateicos ?

*

VASARSVĒTKI

Vasarsvētki (grieķu: Πεντηκοστή, *Pentecostē* — "piecdesmitā diena") ir trešie nozīmīgākie svētki kristiešu liturģiskajā gadā pēc Lieldienām un Ziemassvētkiem. Tie tiek svinēti svētdienā, kas iekrīt piecdesmit dienas pēc Lieldienām. Svētkos piemin Svētā Gara nolaišanos pār Jēzus Kristus mācekļiem, kas bija sapulcējušies piecdesmitajā dienā pēc Jēzus nāves.

Vasarsvētki parasti iekrīt laikā no 10. maija līdz 13. jūnijam.

Bībele stāsta, ka Vasarsvētku dienā Jēzus mācekļi bija sapulcējušies, kad pār viņiem tika izliets Svētais Gars. Apustuļi darbos šis notikums aprakstīts neparastos tēlos, t.i., ka namā, kur viņi sēdēja, "nāca rūkoņa, it kā pūstu stiprs vējš, (...) un parādījās uguns mēles." Turklāt ļaudis, kurus līdz tam šķīra atšķirīgas valodas un pat domāšana, piepeši spēja viens otru saprast.

Vētra un uguns izsaka to, kādas izmaiņas rada Svētais Gars -- Trīsvienīgā Dieva Trešā Persona. Svētais Gars vieno cilvēkus, saista kristiešus pie kristīgās kopības un dod spēku sludināšanai.

Vasarsvētki ir Baznīcas dzimšanas svētki. Līdz ar Svētā Gara nākšanu pār nedaudzajiem Jēzus sekotājiem, kristīgās vēsts pasludināšana sāka pulcināt arvien vairāk un vairāk cilvēkus visās vietās un laikos, aizsniedzot un pārvēršot visdažādāko cilvēku dzīves.

Vasarsvētku notikums apliecina, ka Baznīca nav cilvēku veidota organizācija, bet gan Svētā Gara iedvesmotu cilvēku kopība, kura nāk kopā dievnamos, kalpo un liecina citiem par Kristu nevis pienākuma dēļ, bet tāpēc, ka tā ir šo cilvēku garīga pārliecība un ticība.

Jau kopš seniem laikiem latviešiem Vasarsvētki saistās ar meiju smaržu. Līdzīgi kā Jāņos ir meijas, tā arī Vasarsvētkos ir meijas. Saskaņā ar latviešu tradīcijām dienu pirms Vasarsvētkiem visi tīra un pušķo sētu,

sakopj istabas, slauka pagalmus, izpušķo māju. Istabās tiek ienesti bērzi un ceriņi. Daba ir atvērusies visā savā krāšņajā jaukumā, Vasarsvētki allaž tiek gaidīti ar skaidru, siltu un jauku laiku.

No tīmekļa avotiem

*

JŪSU SMAIDAM

Autobusā brauc Omīte viņa velk no somiņas maku un tas nokrīt uz zemes. Šoferis: "Omīt, viss kas nokrīt uz autobusa grīdas ir mans." Omīte koķeti: "Tad brauc dēliņ uzmanīgāk, citādi es vēl nokritīšu"

Māsiņa ziņo ārstam:

- Mēs zaudējām pacientu Bērziņu.
- Nomira?
- Nē, izveseļojās!

- Zobu es jums salaboju,
tā ka 2 stundas neēdiet.
- Dakter, pēc jūsu cenām,
es tagad veselu mēnesi neko ēst nevarēšu...

Ko tēvs teica par tavu slikto liecību?

- Skolotāj, viņš kratīja galvu.
- Savu vai tavu?
- Vispirms savu, pēc tam manu.

*

AIZSAULĒ DEVIES UZŅĒMĒJS, SPORTISTS UN DABAS MĪĻOTĀJS.

Novembra pēdējā dienā (30.) 94 gadu vecumā mūžībā devies Montrealas latviešu saimes loceklis un Montrealas Latviešu Pensionāru apvienības biedrs Jānis Spruženieks.

Viņš dzimis 1921. gada 21. septembrī Daugavpilī. Latvijā uzsācis studijas lauksaimniecībā. Kaŗa apstākļu dēļ tās neizdodas nobeigt. Ģimenē viņam ir 3 māsas. Bēgļu gados viena no tām paliek Latvijā, otra dodas uz Austrāliju, bet trešā uz Milvokiem, ASV. Pēdējai uzaug dēls Māris Graudiņš, kas aktīvi darbojās sabiedrībā un tagad ieņem atbildīgas vietas Latvijas pārvaldē. Visas trīs māsas mirušas. Spruženieks pats nonāk latviešu bēgļu nometnē Hanavā, Vācijā. 1950. gadā ar pašāzieŗu kuģi Samaria dodas pāri okeānam uz Kanadu. Krastā izkāpj Kvebekas pilsētas ostā. Otrs šī kuģa mērķis bija Halifaksas ostas pier 19. Še Kanadā ieradās simtiem un simtiem latviešu bēgļu. No šīm piestātnēm daudzi toreiz ar vilcienu devās uz Montrealu. To apliecina šo bēgļu saraksts, kuŗu tajā laikā sastādīja Aleksandrs Spurmanis. Spruženieka vārds atrodams tā laika Montrealas katoļu draudzes locekļu sarakstā. No Montrealas ceļš ved uz Perth Ontario provincē un atpaļ. Izveidojas ciešas saites ar dzīves biedri Valentīni Skromani. Abu

ģimenē uzaug dēls Ray. Dzīves iztiku apgūst ar māju pārbūvēm. Spēka gados kļūst veiksmīgs basketbolists. Pointe Claire pilsētā izveido vairākas basketbola vienības un kļūst to apmācītājs (treneris). 1952. gada Latviešu basketbola meistarsacīkstēs viņš ir Kanadas latviešu 1953. gada meistartituli ieguvušā Montrealas Latviešu basketbola kluba loceklis. To apliecina meistarvienības foto uzņēmums, kas publicēts milzīgajā grāmatā "Trimdas latviešu sporta vēsture 1945 -1995". Otrā rindā sestais no kreisās: 1. ir Jānis Lukstiņš, 2. Imants Klaiše. 5. Alvis Kraulis — visi vēl dzīvo vidū. Viņi visi, pieskaitot tā laika tenisisti Vēru Auderi, ir kāda nozīmīga laikmeta apliecinātāji. Kad vēl dzīvoja Kingstonā, 2002. gadā zaudēja dzīves biedri un atgriezās Montrealā. Spēlejis arī volejbolu un sevišķi iemīļojis makšķerēšanu, noķertās zivis atlaiŗot atpakaļ ūdenī. Atgriezies Montrealā iestājas Montrealas Latviešu pensionāru apvienībā un ierodas tās ik mēneša saietos. Pensionāriem atmiņa paliek viņa sirsnīgais smaidis. Protams to izjutis dēls Ray, vedekla Joanne Godin un mazdēls Warren. Visi viņi vēl Spruženieku

Jānim veiksmīgu zvejošanu un paša izvēlētu sportošanu Debesu dārzos. Vēlējumam pievienojās pārējie sabiedrības locekļi.

M. Štauers

*

MUMS RAKSTA

2015. gada Ziemsvētkos

Kanadas Latviešu Katoļu Apvienība saņēma sveicienus no

V.E. ekselencēm: Rīgas arhibīskapa metropolīta Zbigņeva Stankeviča, bīskapa Jāņa Buļa, bīskapa Edvarda Pavlovskā un Andrupenes un Kaunatas katoļu draudzēm.

Kaunatas pagasta sociālā darbiniece un prāv. Haralds Broks pateicas par bāreņbērniem - invalīdiem, bāreņbērniem un trūcīgo daudzbērnu ģimenēm 2015. gada Ziemsvētkos saņemto **zīmīgo** finansiālo pabalstu. Dāvanas priecīgi saņēma daudzi bērni un trūcīgo ģimenes.

Pateicības ir saņemtas arī par atbalstu TLB Sestdienas skolai, Kanadas Latviešu Centram Toronto un aprūpes namam "Kristus Dārzs".

*

KAS IR BAZNĪCA ?

Mūsdienās, daudzu cilvēku izpratnē baznīca ir vienkārši celtnē. Tā nav Bībeliska sapratne par to, kas ir baznīca. Vārds baznīca nāk no Grieķu vārda ekklesia, kas nozīmē, "sapulce" vai "aicināt/ sasaukt." Baznīcas nozīmes sakne nav celtnē, bet gan cilvēkos. Skan ironiski, bet jautājot cilvēkiem, kādu baznīcu viņi apmeklē, parasti atbilde ir apzīmējot kādu celtni.

Baznīcu varētu interpretēt kā slimnīcu, kur visi vienojušies ap ārstu (Kristu), lai dziedinātos.

Slimnīca nav rožu dārzs un arī slimnieki ir ar dažādām ielaistām slimībām, tāpēc arī baznīcās gājēji ir grēcinieki, lai gan to starpā ir arī svētie, kuri par tādiem kļūst ne jau savas izcilības dēļ, bet smagas pārtapšanas rezultātā -- pateicoties Dieva palīdzībai.

Viņus tomēr vieno vairāk vai mazāk apzināta un godīga vēlme ārstēties. Turpretī slimniekam, kurš pat neatzīst savu slimību (grēku) palīdzēt ir daudz grūtāk..

Šādu slimnieku statusā patlaban atrodas liela daļa sabiedrības!

Kas notiek, kad šīs slimnīcas (religiskie veidojumi) tiek apkarotas (ateismā), -- mēs redzējam Padomju savienībā, Ķīnā un Kambodžā: neredzēta vēriena nelaimes un vardarbības.

Reliģijas nozīmes nenovērtēšana ir milzīga mūsdienu sabiedrības kļūda, kas jau atspēlējas demogrāfiskajā krīzē, korupcijā un perversijās, kas uzplaukst sabiedrībā. Ja pieņem, ka ļaunais un labais ir cilvēka subjektīvajā kompetencē -- tad kas kādam izdevīgi tas arī būs labs, kas neizdevīgi -- tas ļauns! Tādējādi esam nonākuši esam līdz morālajam relatīvismam -- un tas arī ir iemesls korupcijai un citiem ļaunumiem -- katrs dara ko grib -- cits slepkavo, cits zog, cits nodabojas ar perversijām un stieg atkarībās.

Bez Dieva izveidot un uzturēt universālu ētiku ILGSTOŠI nevar. Tāpēc metīsim augstprātību pie malas un sāksim iedziļināties dzīves jēgas un morāles jautājumā pēc būtības!

Dievs ir REALITĀTE nevis teorija!

*

ZIEMSVĒTKU AKCIJAS ZIEDOJUMI

Laikā no 2015. gada 5. decembra līdz 2016. gada 27. martam
Kanadas Latviešu katoļu apvienība ir saņēmusi sekojošos ziedojumus :

8

Apinītis, Sofija	100.00	Jansons, Felicita	50.00	Noviks, Elita	300.00
Aveniņš, Silvija	30.00	Jumārs, Janīna	50.00	Pērkons, Jadviga	20.00
Bradley, Elizabete	125.00	Kauliņš, Silvija	100.00	Šķēris, Pēteris	30.00
Broks, Anastasija	50.00	Korms, Aldona	50.00	Pipcāns, Jāzeps	50.00
Cakuls, Dr. Pāvils	50.00	Kozulis, Valerija	50.00	Reinsons,Valentine	100.00
Dubrovskis, Valija	100.00	Lachs, Tekla	80.00	Šmits, Andris	150.00
Garais, Aleksandrs	100.00	Leikučs, Valentīne	85.00	Šņuciņš, Jānis	500.00
Garijāns, Katrīna	50.00	Lorbergs,K. & M	100.00	Upenieks, Dr. Ed.	100.00
Gerdens, L. & M.	100.00	Lubgans, Vivian	100.00	White, Anna	200.00
Grinbergs, Antonina	75.00	Lukasevičs, Rom.	500.00	Začesta, Janīna	50.00
Grizāns, Anna	50.00	Mierzynski, Anna	250.00	Zakss, Valija	50.00
Hamilton, Biruta	50.00	Mikis, Veronika	100.00	Zandbergs, Ģita R.	25.00
Ivanenko,Juris & V.	55.00	Mileiko, Dr. Vilis	175.00	Zariņš, B. & P.	50.00
Jacomin, Vija	220.00	Niedra,Gregorijs	50.00	Zundāns, Bunny	100.00

KLKA valde sirsnīgi pateicas visiem ziedotājiem par atsaucību mūsu kopējam darbam

*

NO MUMS AIZGĀJUŠIE

Jānis Spruženieks, dzimis 1921. gada 21. septembrī Daugavpilī, miris 2015. gada 30. novembrī, Montreālā. Par viņu sēro un mīlestībā viņu paturēs Montreālas latviešu saime, daudzie draugi Kanadā, radi Latvijā un Mileiko ģimene Kanadā.

P.S.: Jānis Spruženieks bija radnieks Mileiko ģimenei.

Vēl mirusi Irene Kasnikovskis, 94 gadu vecumā. Tēvs Antons Kasnikovskis. Veronika Mezskowska, Izvadīta no Our Lady of Czestochova Parish Montrealā. Ģimenes locekļi Latvijā, ASV, Kanadā. Tai bijusi māsa Aleksandra Zilinskas.

Lai Dievs pieņem viņus Savā Debesu valstībā !

DIEVKALPOJUMI

Toronto : Izņemot jūlija un augusta mēnešus,
Dievkalpojumi notiek katra mēneša trešajā svētdienā plkst. 13:00, Kristus
Augšāmcelšanās baznīcā, 1 Resurrection Road, nedaudz rietumos no
Bloor – Islington pazemes stacijas.

Montreālā : Dievkalpojumi notiek katra mēneša trešajā svētdienā plks. 10:30
Notre Dame bazilikas Sv. Jēzus Sirds kapličā, 426 Sulpice ielā.

Redakcijā :

Vilis Mileiko un Irēna Zvagule
Izdevējs :
Kanadas Latviešu Katoļu Apvienība
2016. gada Lieldinās, Nr.: 1 (96)